

Per la lluita de classes, contra la lluita patriòtica

Davant del desconcert d'alguns llibertarixs al veure com el fervor patriòtic ha tret al carrer a alguns cenetistes per anar colze a colze i bandera amb bandera conjuntament a manifestants nacionalistes, hem de sortir al pas per recordar que cap país, nació o Estat ens farà lliures, tot al contrari. En aquest sentit, convé rescatar part del comunicat «CNT davant els nacionalismes», llançat fa anys i que per nosaltres té total vigència. *«El concepte “nació” ha servit tan aviat per englobar com per independitzar; “nació” o “pàtria” son idees-força que poden ser emprades en sentits molt oposats, avassalladores o emancipadores; lo que per uns és gallard patriotisme, per d'altres és coactiu imperialisme centralista, el que uns consideren*

separatisme antipatriòtic d'altres ho te-nen com la màxima afirmació d'identitat nacional. La CNT és enemiga del concepte "pàtria" excepte quan se li dona el significat que li va donar Malatesta "la meva pàtria és el món".»

Per a nosaltres, un exemple de lo contradictori que su-posa barrejar la lluita de classes amb les aspiracions pa-triòtiques queda patent en el que durant els últims mesos estem vivint a Catalunya. Som testimonis de que en la seva pretensió de «fer país» la dreta burgesa de sempre i la denominada esquerra catalanista –inclús la que diu ser «antisistema»–, s'estàn donant la mà per construir un nou Estat, el català, donant-li a la vegada l'esquena a qui prefereix seguir en el que ja existeix, l'espanyol. Seguint amb aquest comunicat, es recalcava que la argumen-tació nacionalista és *«pobre i obcecada: en últim terme somien amb establir un altre Estat, amb el seu exèrcit, la seva policia i els seus jefassos, però amb bande-ra i nom diferent.»* A aquestes alçades, és necessari preguntar-se, on ha quedat la lluita de classes si no embolicada en draps patrioters?

Convé aclarir que el fet de que com a anarcosindicalistes ens oposem a qual-sevol nou Estat no suposa, tal i com malintencionadament se'ns sol atribuir, que defensem el ja existent. Als qui utilitzen aquesta fal·làcia s'hauria de recordar-li's que durant la proclamació de la República Catalana de 1934 fou la militància de CNT la que va haver de recollir les armes que els patriotes catalanistes tiraven quan l'exèrcit va entrar a Barcelona sense quasi dificultat. I què bé ens van venir després per assaltar les casernes i fer tremolar a uns i altres demostrant la viabi-litat de l'autogestió i del comunisme llibertari! Lamentablement, aquest exemple revolucionari fou aplacat per una Generalitat que veia amb horror com els/les treballadorxs controlaven la producció i per uns comunistes a qui se'ls va deixar fer el que van voler, pel seu paper contrarevolucionari com a partit de l'ordre i a canvi de que la República aconseguís el suport soviètic. Varies dècades després, sembla mentida que estiguem en una tessitura similar, encara que no del tot. Abans, els/les anarcosindicalistes teniem clar que mai arribariem a ser lliures sense tenir abans el control de la producció. Ara, part dels qui així s'autoproclamen, ho han oblidat, propicien que la classe treballadora llangueixi adoptant els mateixos plante-jaments dels sindicats institucionalitzats i conjuntament amb un ampli sector de la ciutadania es deixa arrossegar pel que li dicten els varis «mitjans d'intoxicació» en funció dels seus interessos. I és que quan es convoquen aturades pa-triòtiques sufragades per l'Administració i els comerciants, quan es recondueix la lluita popular fins aplacar-la en el Parlament via urnes o quan volen que escollis entre dife-rents draps patrioters, alguna cosa falla.

Tampoc ens convencen els arguments de certs anar-quistes de que no ens podem quedar al marge del pro-cés social i polític en curs, doncs, al nostre entendre, això significa una adhesió acrítica a plantejaments que res tenen a veure amb l'emancipació dels/les treballadorxs per la simple voluntat irreflexiva de «fer alguna cosa». S'ha de valorar i sospesar en quines iniciatives concretes es participa i per què, sense caure en el «moviment pel moviment».

A CNT Catalunya, malgrat tot, seguim tenint-li-ho clar. Sempre estarem per la lluita de classes, mai amb la lluita entre treballadorxs per uns motius patriòtics que només beneficien als governants desitjosos de tancar els seus tufs i continuar amb els seus privilegis.

SALUT I REVOLUCIÓ SOCIAL

CNT Catalunya Octubre 2017